

Marsch med en lustig historia

Österåkers Brudmarsch spelas än i dag vid bröllop i bygden, och de stora spelmansstämmorna i Julita avslutas av tradition med denna marsch, som enligt framlidne spelmansnestorn Gustaf Wetter är Sörmlands vackraste.

Den här marschen har en historia som är så märklig så den skulle kunna ge underlag till en hel roman.

Vem tänker exempelvis på att genuin Österåkersmusik skrevs av en rysk krigsfånge? Och att denne fånge — som i Österåker blev en omtyckt spelman — såg till att det blev "happy end" i en skandalom-susad kärlekssaga på Julita gård för 250 år sedan?

Den var för övrigt till bröllopfesten mellan inspektör Eric Giers och friherredottern Eva Amalia Palbitzki 1826 som marschen skrevs av Ivan Petrej.

Stycket fick fyra år senare sättning för kyrkorgel och spelades sedan under 150 år på varenda bröllop i Österåker!

Sedan kom det en kantor som ville ha annan musik, och brudmarschen glömdes bort. I sista stund ordnade spelmannen Millerstu-Kal (Karl Eriksson) så att Österåkers Brudmarsch blev nedtecknad. Det var en spelman Karl Olsson från Julita som reste till legendariske spelmannen Bodström i Floda och skrev ner stycket not för not.

Bodström hade som ung elev spelat för en kantor i Julita och denne hade fått brudmarschen av sin kollega Oskar Högström i Österåker.

Österåker återfick således sin brudmarsch via Julita och Floda.

Allt detta och mycket mer berättade Majvor Persson, Torp, med Millerste-Kals nedteckningar som grund.

— Det är nästan så man hör historiens vingslag, kommenterade Rolf Ohlsson, kvällens ledare för gruppen Eklöv & Humle, innan musikanterna klämde i med det omtalade stycket.

Österåkers brudmarsch har kommit tillbaka och riskerar nog inte att bli bortglömd i fortsättningen.